

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Iudæi Christu[m] eradicantes, eradicati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

etiam ex tota patria sua sunt exturbati, venditi, capti abducti, itaque ubique contempti fuerunt, ut ad nullum honestum officium admitterentur, sed teste Ammiano, non aliter quam *olidi & fraudulentus Iudaei* appellarentur. Ita odor ille compensatus est, quem Christus inter mortuorum ossa, in monte Calvaria, sustinuit. Quin & Aelius Adrianus postea edicto cavit, ne quis de Iudaeorum gente amplius circa rudera civitatis compareret. Certè Iudaei non solum ex utro templo, sacrificijs, civitate, per diversas orbis partes (ut olim profugus Cain) vagati sunt, & adhuc vagantur, sed etiam omnibus gentibus odiosi & abominabiles redditi fuerunt. Sic impletum est illud: *disperge illos in virtute tua, & depone eos, ut omnibus in opprobrium dati, testimonium essent, iuxta vaticinia Prophetarum, iam Messiam venisse, sed à Iudaeis agniti non esse; eicientes ergo Christum eiecisti sunt.* Atque *Captivorum quidem omnium, ait Iosephus, qui toto bello comprehensi sunt, nonaginta & septem millium comprehensus est numerus: mortuorum vero, per omne tempus obsidionis, undecies centum millia.* Ite, exules, *qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.* Inde expellimini, unde Dominum vestrum expulistis.

1. 19. de Iud.
Cod Theod.
Ammian.
Marc. lib. 2.

Psal. 58. 12.

Vide S. Augustinus, in
Psal. 58. Ioseph. l. 2. d.
bell. Iudae. 17.

XIV.

Ioseph. l. 7.
de bell. c. 2.

13. Quia autem Iudaeorum de Christo consilium fuit, *eradicandum eum de terra vivensimum*, ideo non solum ipsi, ac etiam eorum templum, & civitas, & Resp. est eradicata. Licet enim Titus per se, perque Iudaeos, qui ad castra Romanorum confugerant, Iudaeos ad deditionem honestam saepius invitaret, quin etiam rogaret, ut si non sui, saltem templi rationem haberent, ne irruentes illud milites inflammarent, tantum absuit, ut ipsorum saluti consulentes audirent, etiam his omnibus superbe spreis, obstinato se animo omnia libentius expecturos mala iactarunt, quam ut se dedere vellent Romanis. Titus igitur contestatur Deum & homines, se ad urbis & templi excidium compelli. Quod & fecit inuitus; immò contra eius iussum incensum est à militum furore, ita ut *nec lapis super lapidem remaneret.* Incenso templo, à Tito licentia militibus data est etiam civitatis inflammandae, & solo aequanda. De quo excidio haec Iosephus: *Postquam, quis occideret, quidne raperet, non habebat exercitus, quòd iratis animis omnia decerant, neque enim parcendo, si esses, quòd agerent, abstinissent.*

Vide Baronium qui haec omnia fuse dicitur. An. 70. Luc. 19. Ioseph. l. 7. de bell. c. 18.

uissent; iubet eos Casar totam funditus iam eruere ciuitatem, ac templum, relictis quidem turribus, quæ præter alias eminebant, Phaselo, & Hippico, & Mariamne; muriq; tanto, quantum ciuitatem ab Occidente cingebat, ut esset castrum illic custodia causa relinquendis: turri autem, ut posteris indicarent, qualem ciuitatem, quamue munitissimam Romanorum virtus obrinisset. Alium verò totum ambitum ciuitatis ita complanauerunt, diruentes; ut qui ad eam accessissent, habitatem aliquando esse vix crederent. Eant nunc, & dicant: Eradamus eum de terra viventium. Erasi sunt ipsi, & templum eorum; qui templum corporis Christi destruxerunt in triduo reedificatum. Ite Iudæi, destruite templum hoc. Quam mensura mensi fueritis, remetietur vobis.

His malis affecti Iudæi, ut saltem lacrymis, quod aliunde non possent solamen aliquod inuenirent, consueuere, anniuersaria die, persoluto tamen pretio (cùm aliter non liceret) ea adire loca, lachrymas fundere, & miserè lamentari. Usque ad presentem diem, ait S. Hieronymus, perfidi coloni, post interfectionem seruorum, & ad extremum Filij Dei, excepto planctu, prohibentur ingredi Hierusalem: & ut ruinam sua eis flere liceat ciuitatis, pretio redimunt: ut qui quondam emerant sanguinem Christi, emant lacrymas suas. Videas in die, quo capta est à Romanis, & diruta Hierusalem, venire populum lugubrem, confluere decrepitas mulierculas, & senes pannis annisq; obsitos, & in corporibus, & in habitu suo iram Domini demonstrantes. Congregatur turba miserorum, & patibulo Domini coruscante, ac radiante auras domus eius, de Oliueti monte quoque crucis fulgente vexillo, plangere ruinas templi sui populum miserum, & tamen non esse miserabilem. Adhuc stertis in genis, & liuida brachia, & sparsi crines, & miles mercedem postulat, ut illis flere plus liceat. Et dubitat aliquis, cùm hæc videat, de die tribulationis & angustia, de die calamitatis & miseria, de die tenebrarum & caliginis, de die nebula & turbis, de die tuba & clangoris? Habent enim & in luctu tubas; & iuxta prophetiam, vox solennitatis versa est in planctum. Ululant super cineres sanctuarij, & super altare destructum, & super ciuitates quondam munitas, & super excelsos quondam angulos templi, de quibus quondam Iacobum fratrem Domini precipitauerunt. Talibus lacrymis & lamentis luerunt Iudæi, qui causa fuerunt, ut non solum Pe-

XV.

S. Hieronymus
in Sophoniã
cap. i.